

ΕΚΛΟΓΕΣ για την ανάδειξη αντιπροσώπων στην 84η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΟΕ (Ιούνιος 2015)

**ΓΙΑ ΤΟ ΧΘΕΣ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ
ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΤΙΠΟΤΑ...**

για το **σήμερα και το **αύριο**
μπορείς να κάνεις πολλά!**

*Είναι στο κέρι σου
Άλλαξε πορεία
Άλλαξε τους
συσχετισμούς*

ούτε παλιά ούτε νέα μνημόνια

**Κίνημα και αγώνες
για αποκλειστικά
δημόσια δωρεάν
Παιδεία
στην υπηρεσία
του λαού, για
ολόπλευρη
μόρφωση των
παιδιών του!**

**Για την
αναπλήρωση των
απωλειών μας!**

**Για την
ικανοποίηση των
αναγκών μας!**

Αυτό είναι το βασικό κριτήριο ψήφου!

**Καλούμε όλο τον Κλάδο σε αγωνιστική ετοιμότητα!
Να μην αποδεχτούμε τη νέα συμφωνία, το νέο μνημόνιο,
που θα φέρει νέα δεινά στο λαό και κέρδη στην πλουτοκρατία!**

**✓ Κάτω τα χέρια από τα αποθεματικά!
✓ Ούτε ένα ευρώ για το χρέος της πλουτοκρατίας!
Όλοι στον αγώνα!**

**Ψηφίζουμε - Στηρίζουμε
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ**

για να... Π.Δ.Μ.Ε. μπροστά

**Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο
ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ**

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

1. Τις επόμενες μέρες θα εκλέξουμε τους αντιπροσώπους για την 84η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ. Από αυτή τη Συνέλευση θα εκλεγούν το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας και αντιπρόσωποι για την εκλογή του νέου Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ. Οι αρχαιρεσίες θα πραγματοποιηθούν στο φόντο ενός νέου πολιτικού σκηνικού, της νέας συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Τρεις και πλέον μήνες μετά υπάρχουν δείγματα γραφής για τις προθέσεις και τις προτεραιότητες της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - Καμμένου.

- Τη στιγμή που 14 χιλιάδες συνάδελφοί μας αναπληρωτές βλέπουν τη μισθοδοσία τους να καθυστερεί, η συγκυβέρνηση καταβάλλει «εγκαίρως και στο ακέραιο» τις δόσεις προς Ε.Ε., ΕΚΤ και ΔΝΤ, για ένα χρέος που δεν είναι του λαού.
- Τη στιγμή που τα σχολεία έχουν χρέη μέχρι το λαιμό, η συγκυβέρνηση απορρίπτει στη Βουλή τροπολογία για τη διαγραφή αυτών των χρεών και ταυτόχρονα προχωρά στη διαγραφή των προστίμων-προσαυξήσεων, που έχουν επιβληθεί σε επιχειρήσεις για φορολογικές απάτες, λαθρεμπόριο κ.ά.!
- Η σχολική χρονιά τελειώνει με 3 χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών! Κι ενώ υπάρχουν 25 χιλιάδες κενές οργανικές, ο Υπ. Παιδείας μιλάει για μόλις 3 ως 4 χιλιάδες διορισμούς!
- Ακόμα και η δίκαιη επαναφορά των δημοσίων υπαλλήλων από τη διαθεσιμότητα είναι κουτσουρεμένη, δεν αφορά το σύνολο των διαθέσιμων και απολυμένων, δε θα γίνει αμέσως για όλους και ο αριθμός τους αφαιρείται από τις 15 χιλιάδες φετινές προσλήψεις! Απολύει 300 από τις 895 καθαρίστριες του Υπ. Οικονομικών, αφήνει εκτός 3 χιλιάδες εργαζόμενους στο «Βοήθεια στο Σπίτι» κ.ά.
- Τη στιγμή που οι εκπαιδευτικοί έχουν χάσει 5,5 μισθούς την περίοδο της κρίσης, που χιλιάδες νέοι εκπαιδευτικοί αμείβονται με 640 ευρώ, η συγκυβέρνηση αρνείται να ξεπαγώσει ακόμα και τις μισθολογικές ωριμάνσεις και να ικανοποιήσει τη χορήγηση του δώρου του Πάσχα, αλλά δίνει μισό δις ευρώ στις ΗΠΑ για εξοπλιστικά προγράμματα!
- Τη στιγμή που η πληρωμή από το λαό των «μνημονιακών» χαρατσιών βαφτίζεται πλέον "πατριωτικό καθήκον", η συγκυβέρνηση διατηρεί τις προκλητικές φοροελαφρύνσεις για το μεγάλο κεφάλαιο (π.χ. 56 φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών) και συνεχίζει τις σαρωτικές ιδιωτικοποιήσεις, την παράδοση των δημοσίων υποδομών στα μονοπώλια (Λιμάνια, αεροδρόμια κ.α.).
- Με το νέο νομοσχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση, αντικαθιστά την αυτοδίκαιη αργία με τη δυνητική αργία, ωστόσο διατηρεί όλο το προηγούμενο αυταρχικό πειθαρχικό πλαίσιο. Είναι χαρακτηριστικό ότι διατηρεί ακόμα και αυτή τη διάταξη «περί ανάξιας και αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς του Δημόσιου Υπάλληλου, εντός και εκτός υπηρεσίας», ό,τι δηλαδή είχε κάνει σημαία και ο προκάτοχός του Κ. Μπιστοτάκης! Διατηρεί τη διάταξη ότι ένας Δημόσιος Υπάλληλος δεν μπορεί να αμφισβητεί το Σύνταγμα και τους νόμους του Κράτους. Όπως δήλωσε ο Γ. Κατρούγκαλος, «οι κυβερνήσεις αλλάζουν, αλλά το Κράτος έχει συνέχεια»!
- Παγώνει την αξιολόγηση με τη μορφή που προωθήθηκε από τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, για να φέρει όμως μια άλλη, κι αυτή τιμωρητική, αφού θα συνδέεται με το μισθό, την αποδοτικότητα και την υπηρεσιακή εξέλιξη (δηλώσεις Γ. Κατρούγκαλου), δηλαδή δε θα υπάρχει ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη (δήλωση Κουράκη στη ΔΟΕ).
- Η συγκυβέρνηση κρύβει ότι διατηρεί τη μεγάλη αύξηση στα όρια συνταξιοδότησης, τις τεράστιες περικοπές στις συντάξεις, τη ληστεία στα ταμεία από το PSI, ενώ εκ νέου ληστεύει τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Στο στόχαστρο βρίσκονται ξανά οι γυναίκες με ανήλικα παιδιά, η αύξηση των ορίων ηλικίας ακόμα και για παλιούς ασφαλισμένους. Η κατάσταση στην υγεία είναι τραγική, στην κυριολεξία γιατρεύεται όποιος έχει να πληρώσει!
- Στην εκπαίδευση και με το πρόσφατο πολυνομοσχέδιο (Απρίλης 2015) διατηρεί το «νέο σχολείο» της λεγόμενης καινοτομίας, της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ (ν. 3848/2010), διατηρεί τις καταργήσιμες-συγχωνεύσιμες σχολείων που έγιναν, τα ελιτίστικα Πρότυπα σχολεία, τον αντιδραστικό διαγωνισμό της PISA. Επί της ουσίας, διατηρεί το προηγούμενο αντιεκπαιδευτικό νομοθετικό πλαίσιο.

Διατηρεί και αναβαθμίζει τη συνεργασία με τον ΟΟΣΑ, που μετατρέπεται σε «αριστερός σύμβουλος» της συγκυβέρνησης στην εργαλειοθήκη του οποίου βασίστηκαν όλες οι αντιεκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις των προηγούμενων χρόνων.

Συναντήθηκε για τον σκοπό αυτό, με τον «σερ ΟΟΣΑ» (Ανχελ Γκουρία), επικεφαλής του ΟΟΣΑ, στενό συνεργάτη της Α. Διαμαντοπούλου.

Όλα τα παραπάνω δεν πρέπει να μας εκπλήσσουν.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν έχει προτεραιότητα να λυθούν τα λαϊκά προβλήματα.

Δεν έχουν δίκιο και δε συμφωνούμε με όσους και όσες μας ασκούν κριτική ότι «βιαζόμαστε, πως δεν αναγνωρίζουμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η νέα κυβέρνηση».

Η κριτική μας δε γίνεται γιατί η νέα συγκυβέρνηση δε λύνει όλα τα προβλήματα, εδώ και τώρα.

Η κριτική μας γίνεται γιατί και η νέα συγκυβέρνηση δεν κινείται σε φιλολαϊκή κατεύθυνση.

Άλλες είναι οι προτεραιότητες της νέας συγκυβέρνησης

- Αναγνωρίζει το χρέος της πλουτοκρατίας, ως χρέος του λαού, δηλώνει ότι θα το πληρώνει στο διηνεκές!
- Έχει δεσμευτεί απέναντι στους βιομήχανους, τους τραπεζίτες, τους εφοπλιστές, όλους αυτούς, που μαζί με την Ε.Ε., φόρτωσαν τις συνέπειες της κρίσης στο λαό. Ο αντίπαλος αυτός είναι εδώ, δεν έφυγε με την αλλαγή κυβέρνησης. Διαπραγματεύεται «σκληρά» μέσα στη λυκοσυμμαχία της Ε.Ε., αλλά η διαπραγμάτευση αυτή αφορά τα κέρδη ή τη χασούρα της ντόπιας πλουτοκρατίας, μια σχετική χαλάρωση της περιοριστικής πολιτικής, προκειμένου να βρεθεί ζεστό κρατικό χρήμα, που θα στηρίξει τις επενδύσεις και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων. Η συγκυβέρνηση σπίνει και καλά σκηνικό ρήξης με τους δανειστές και την ίδια στιγμή προωθεί νέο πακέτο αντιλαϊκών μέτρων πάνω από 10 δις(!), διαπραγματεύεται τον τρόπο αποπληρωμής ενός χρέους που δεν είναι του λαού. Το ερώτημα παραμένει: ρήξη που θα υπηρετεί το λαό ή το μεγάλο κεφάλαιο; Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δε διαπραγματεύεται για να γυρίσουν πίσω οι μισθοί μας, να δοθούν λεφτά στην παιδεία, στην υγεία. Γι' αυτό έχει τη σπήριξη του ΣΕΒ, ενώ ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ δηλώνουν πως θα στηρίξουν τη «νέα συμφωνία» (παράταση Μνημονίου).

Η κυβέρνηση «τα στρίβει». Ναι! Όχι όμως από τη στρατηγική του κεφαλαίου και τις δεσμεύσεις απέναντί του. Εκεί δεν κάνει βήμα πίσω. Εκεί που κυριολεκτικά «τα στρίβει» είναι ακόμα και από τα ψίχουλα του προγράμματος της Θεσσαλονίκης: το 1,2 δις έγινε τελικά ... 0,2 δις!

2. Από το προηγούμενο συνέδριο της ΔΟΕ αναπτύχθηκαν αρκετοί αγώνες, που εξέφρασαν τη δίκαιη οργή και αγανάκτηση απέναντι στην τότε κυβερνητική πολιτική, γιατί οι εκπαιδευτικοί και γενικότερα οι Δημόσιοι Υπάλληλοι έχασαν βασικά δικαιώματα.

Ήταν αγώνες για την υπεράσπιση του δικαιώματος στη μόρφωση, στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, στην περίθαλψη, στη σύνταξη. Οι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης ακύρωσαν στην πράξη την αντιδραστική αξιολόγηση παρά και ενάντια στην ενδοτική τακτική της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ [ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ(πρώην ΠΑΣΚ)] εξήγγειλε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, χωρίς καμία προετοιμασία, και την ίδια στιγμή συμφωνεί με την ουσία της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής. Αποδέχεται το «νέο σχολείο» της Ε.Ε., την αξιολόγηση, τη διαφοροποίηση και την αυτονομία της σχολικής μονάδας. Αποδέχεται τις ελαστικές μορφές εργασίας, γι' αυτό στηρίζει τον ΑΣΕΠ και τις ποσοτώσεις στους διορισμούς, 60% από ΑΣΕΠ και 40% από πίνακες, ό,τι δηλαδή θεσμοθέτησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις! Συμμετείχε στον «κοινωνικό διάλογο» ακόμα και την περίοδο των πιο βάρβαρων αντιλαϊκών μέτρων-μνημονίων! Όχι μόνο έγραψε στα παλιά της τα παπούτσια την απόφαση της 83ης Γ.Σ. του Κλάδου για διαγραφή από τους Συλλόγους των στελεχών εκπαίδευσης (Περιφερειακών Δ/ντών, Δ/ντών Εκπαίδευσης, Σχολικών Συμβούλων) αλλά αμέσως μετά το προσωρινό πάγωμα της αξιολόγησης κήρυξε τη συμφιλίωση μαζί τους!

Στους αγώνες που αναπτύχθηκαν ΕΡΑ(ΣΥΡΙΖΑ), ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ(ΑΝΤΑΡΣΥΑ) και ΕΚΕ(πρώην στελέχη της ΠΑΣΚ) καλλιέργησαν συνειδητά αυταπάτες ότι με μία κυβέρνηση με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ, εντός των τειχών της Ε.Ε. και του συστήματος, θα έρθει πολιτική αλλαγή υπέρ του λαού.

Η κυβέρνηση πράγματι άλλαξε.

Όστόσο, τα προβλήματα, συνολικά η αντιλαϊκή πολιτική, παραμένουν.

Επιβεβαιώνεται πως δεν αρκεί να αλλάξει μια κυβέρνηση και να έρθει μια άλλη, για να λυθούν τα προβλήματα. Χρειάζεται ταυτόχρονα και αλλαγή πολιτικής, χρειάζεται σύγκρουση με τα μεγάλα συμφέροντα, χρειάζεται σύγκρουση με την Ε.Ε., με τη στρατηγική της «ανταγωνιστικότητας», δηλαδή με τις αιτίες που γεννούν τα προβλήματα και με αυτούς που βρίσκονται «πίσω» από τις κυβερνήσεις.

Συνειδητά οι ηγεσίες των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, ΕΡΑ και ΕΚΕ υπηρέτησαν την εναλλαγή κυβερνητικού διαχειριστή εντός των τειχών του ΟΟΣΑ, της Ε.Ε., του ΝΑΤΟ, του συστήματος.

Είναι οι ίδιες συνδικαλιστικές ηγεσίες που επί των ημερών της νέας συγκυβέρνησης δεν έχουν οργανώσει ούτε μία κινητοποίηση για την καθυστέρηση της πληρωμής των αναπληρωτών, για το ξεπάγωμα των ωριμάνσεων, για το δώρο του Πάσχα!

Την ώρα που προωθείται νέα λίστα σαρωτικών, αντιλαϊκών μέτρων και θα έπρεπε να ξεσηκωθούν και οι πέτρες, η κυβερνητική ΕΡΑ χαρακτηρίζει μαξιμαλιστικό ακόμα και το πάγιο αίτημα για ένα γεύμα στα πεινασμένα παιδιά (!), ενώ μεταφέρει μέσα στο κίνημα τις θέσεις της κυβέρνησης "δεν υπάρχουν περιθώρια για οικονομικά μέτρα, μόνο για κάποια θεσμικά, δεν μπορούμε να μιλάμε για ανάκτηση μισθών, όταν υπάρχουν 1.5 εκ. άνεργοι"! Στελέχη της στηρίζουν σε όλα τα επίπεδα την κυβερνητική πολιτική (π.χ. η αντιπρόεδρος της ΟΛΜΕ και εκλεγμένη στο Περιφερειακό Συμβούλιο Αττικής ψήφισε υπέρ της ληστείας των αποθεματικών της Περιφέρειας Αττικής, που αφορούσαν και έργα για τα σχολεία (Περιφέρεια Αττικής, ΑΠΟΦΑΣΗ 91/2015, 26 Μάρτη 2015)!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Απευθυνόμαστε με το χέρι στην καρδιά σε κάθε συνάδελφο, ιδιαίτερα σε όσους έχουν πείρα για το τι σημαίνει κυβερνητικός συνδικαλισμός, σε όσους πονάνε το κίνημα, τα σωματεία και τους λέμε:

Είναι δυνατόν να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας, τις ζωές μας, με τέτοιες συνδικαλιστικές ηγεσίες;

Να. Αυτό εννοούμε όταν λέμε ότι ανδρώνεται ο νέος κυβερνητικός συνδικαλισμός!

Έχουμε όμως πείρα πια.

Έχουμε πείρα από το διαλυτικό ρόλο της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ (πρώην ΠΑΣΚ), του παλιού κυβερνητικού συνδικαλισμού, που κινείται κι αυτός στη γραμμή στήριξης της κυβέρνησης για να πετύχει "η εθνική προσπάθεια". Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να επαναληφθεί το ίδιο, χιλιοπαιγμένο έργο.

Στοίχισε ακριβιά στους εργαζόμενους και στο κίνημα όσες φορές επικράτησαν σε αυτό οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, παλιού ή νέου.

Έχουμε όλοι ευθύνη, ώστε να μην μετατραπούν τα σώματά σε θεατές, σε χειροκροτητές της νέας συγκυβέρνησης.

Στη βάση αυτή, καλούμε κάθε συνάδελφο να αναλογιστεί και να προβληματιστεί:

➔ **Ποιος ωφελήθηκε τόσα χρόνια από τη συμπόρευση με τις εκάστοτε κυβερνητικές παρατάξεις και τις κυβερνητικές πολιτικές; Οι φίλοι ή οι εχθροί των εργαζομένων;**

➔ **Ποιον βοηθάει στ' αλήθεια η στάση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ, που κλίνουν σε όλες τις πτώσεις την εναντίωση στην κυβερνητική πολιτική αλλά στην πράξη στους ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ και στη ΔΟΕ συμπορεύονται με την κυβερνητική ΕΡΑ; Ποιον βοηθάει το γεγονός ότι σε πάνω από 250 σώματά στο Δημόσιο, σε 68 Υπηρεσιακά Συμβούλια, έχουν ενιαία παράταξη και κοινό ψηφοδέλτιο; Βοηθάει την ανασύνταξη του κινήματος ή το δυνάμωμα του νέου, κυβερνητικού συνδικαλισμού;**

Δε θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι σε ορισμένους Συλλόγους δεν ξεχωρίζεις ποιος είναι ο συνδικαλιστής του ΣΥΡΙΖΑ και ποιος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ!

➔ **Ποιον βοηθάει το από κοινού κάλεσμα των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα συλλαλητήρια, στις «πλατείες» για να στηριχτεί η διαπραγμάτευση της κυβέρνησης; Μια διαπραγμάτευση που δε γίνεται για τα συμφέροντα του λαού, αλλά του κεφαλαίου. Την ανασύνταξη, αντεπίθεση του κινήματος ή την ενσωμάτωσή του στα σχέδια των βιομηχάνων, της πλουτοκρατίας;**

➔ **Ποιον βοηθούν τελικά όταν βαφτίζουν "αριστερή" μια κυβέρνηση, που φωνάζει με όλη της τη δύναμη "ανήκομεν εις την Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ", όταν καλλιεργούν αυταπάτες για το ρόλο της, την αποστολή της, όταν έλεγαν προεκλογικά "να φύγουν αυτοί και βλέπουμε" και σήμερα παριστάνουν τις "απατημένες συζύγους"; Ποιον βοήθησαν λοιπόν; Την ανάπτυξη των αγώνων ή την αδράνεια, την παθητικοποίηση, τις αυταπάτες του τύπου "έρχονται εκλογές, κάτι θα αλλάξει";**

3. Όσοι είχαν ελπίδες για κάτι θετικό, κάτι διαφορετικό από αυτή την κυβέρνηση δεν πρέπει να απογοητευθούν.

Το αντίθετο. Πρέπει να δράσουμε οργανωμένα, μαζικά, αποφασιστικά. Να μη συμβιβαστούμε στην καθημερινότητα της μισής ζωής. Να μην παραιτηθούμε από τον αγώνα για μια ζωή με δικαιώματα, για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, για να έχουν όλα τα παιδιά μόρφωση, υγεία, ελεύθερο χρόνο, διακοπές κ.α.

Για το λόγο αυτό, χρειαζόμαστε Σώματά και Ομοσπονδία κάστρα του αγώνα, όπλο στα χέρια μας.

Γι' αυτό έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα που θα διεκδικεί την αναπλήρωση των απωλειών που είχαμε τα προηγούμενα χρόνια, που δε θα συμβιβάζεται με τα ψίχουλα και το "έχει ο θεός", που θα συγκρούεται με τα μεγάλα συμφέροντα, τους επιχειρηματικούς ομίλους, την Ε.Ε.

Γι' αυτό έχουμε ανάγκη από ένα κίνημα που θα παλεύει για την πραγματική ρήξη, για ριζικές αλλαγές στην κοινωνία και στην οικονομία, ώστε να γίνει ο λαός νοικοκύρης στον τόπο του, κυρίαρχος του πλούτου που παράγει. Υπάρχουν σήμερα όλες οι υλικές προϋποθέσεις για μια τέτοια ανάπτυξη σε όφελος του λαού, για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες μας.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ θα δώσουν τον καλύτερό τους εαυτό σε αυτή την κατεύθυνση, για ένα τέτοιο κίνημα, με ένα τέτοιο προσανατολισμό, όπως έκαναν και τα προηγούμενα δύο χρόνια. Παρά τις αδυναμίες ή άλλες παραλείψεις, πήραν εκατοντάδες αγωνιστικές πρωτοβουλίες, κατέθεσαν προτάσεις στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, για όλα τα ζητήματα.

Οι εκπαιδευτικοί μπορούμε να διαδραματίσουμε σπουδαίο ρόλο σε ένα τέτοιο κίνημα.

Έχουμε τη δυνατότητα μέσα από το μάθημα, στην τάξη:

- Να διδάξουμε την ιστορική και επιστημονική αλήθεια, σε αντίθεση με το περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων.
- Να καλλιεργήσουμε αγωνιστικές προσωπικότητες, που θα είναι σε θέση να αντιληφθούν και να ερμηνεύσουν τον κόσμο γύρω τους, για να μπορέσουν αύριο να τον αλλάξουν.
- Να μην αφήσουμε κανένα παιδί στα "αζήτητα", αλλά να σκύψουμε πάνω του, ώστε να αγαπήσει τη ζωή και τον αγώνα, να πιστέψει στον εαυτό του και στους γύρω του.

Γι' αυτό έχουμε χρέος να αντιπαρατεθούμε με ρατσιστικές

απόψεις, με τη ναζιστική-φασιστική Χρυσή Αυγή, με άλλες επικίνδυνες, αντιδραστικές, ρατσιστικές θεωρίες, όπως "δεν παίρνουν όλα τα παιδιά τα γράμματα". Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ που καταξιώνεται στη συνειδηση του λαού, δεν είναι αυτός που αρκείται να «βγάζει» άριστους μαθητές, αλλά αυτός που παραλαμβάνει τα παιδιά με τα χίλια δυο τους προβλήματα και προσπαθεί να τα κάνει να αγαπήσουν τη μόρφωση και τη ζωή, να δουν τη γνώση σαν δύναμη για να αλλάξουμε τον κόσμο.

Έναν τέτοιο εκπαιδευτικό φοβούνται όσοι κάθονται στο σβέρκο του λαού!